

פרדס נסים

ר' חשרי תש"ז - כח' שבט תשע"ב

מתורתו של מו"ר הגאון הצדיק המקובל רבינו נסים פרץ זצוקללה"ה
יו"ל ע"י ישיבת המקובלים בית א-ל בני ברק.

בס"ד | שבת בא | ו' בשבט תש"פ | גליון 219

נקודה עם מחשבה

נסיון ושכר / הרב אהרון אבישי

המלך אלכסנדר השלישי הוצרך פעם אחת להפליג הרחק במדינות הים לרגל מפגשים דיפלומטיים. המלך ניצל את הנסיעה כדי לערוך "מבחן נאמנות" לבכירים שבשרי הממשלה. טרם נסיעתו הוציא מהמרתף שלושה בקבוקי יין מובחרים ונתן אותם לשלושה שרים חשובים, לכל אחד בקבוק. יחד עם הבקבוק הגיע ציווי, המלך ביקש שלא לפתוח כלל את הבקבוק ובודאי לא לשתות ממנו עד שהוא ישוב.

עבור השרים היה זה ניסיון קשה, שכן כולם ידעו שהיגנות של המלך משובחים ונדירים בטעמם הנפלא. שר אחד לא עמד בפיתוי ובתוך דקות ספורות חלץ את הפקק ורוקן את תכולת הבקבוק אל קרביו. השר השני לגם מעט יין אבל מיד נסוג ממעשיו והחביא את הבקבוק. השר השלישי שמר אמונים למלכו ולא פתח כלל את בקבוק היין. כשחזר המלך ציווה לתגמל את השר שלא פתח את היין בתיבה של דינרים. לעומת זאת השני שלגם מעט קיבל שתי תיבות של דינרים, המלך הסביר שמי שטעם מהיין הנדיר ובכל זאת עצר לכבודו של המלך זוהי הקרבה יותר גדולה והשכר רב ביותר.

"בא אל פרעה כי אני הכבדתי את ליבו" פעמים רבות אדם חושב שהקב"ה מכביד קמעה את ליבו צריך לזכור שזהו קושי רגעי כדי שהשכר יהיה רב ביותר.

שבת שלום ומבורך

אותותי אותיותי

שיחתו של מורנו ורבינו זצ"ל

שבע הספירות התחונות(חג"ת נהי"ם) ועכשיו מגיעים המכות משלוש הספירות העליונות, כתר חכמה בינה. בהגדה של פסח של רבנו הרש"ש מובא התפילות שחיבר רבנו הרש"ש על כל מכה ומכה מעשרת המכות, שכשאומרים "אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים ואלו הן: דם. צפרדע. פגעים. קרוב. דגור. שחין. ברד. ארבה. חשך. מכת בכורות", אז אחרי כל מכה ומכה שמזכיר, אומר יהי רצון וכו', לא כמו כולם שאומרים את עשר המכות ברציפות, אלא מפסיק בין כל מכה ומכה לומר ה"ה רצון".

יהי רצון דרבינו הרש"ש

ומה הוא אומר? - יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו, שתצא מכת דם, שעולה גימטריה שם זה זה, וממלכות דקדושה, ונתקה במלכות של טומאה וכו' וכו'. והוא לא אומר את זה כאילו זה דבר שהיה ועבר, אלא אומר בלשון הווה, עכשיו זה קורה, ובשעה שאתה אומר דם וכו' אז אתה ממש עכשיו נותן את העשר מכות.

מדוע עשר מכות, ולא מכה אחת ארוכה?

אז משמע באמת שהיה פה "למען שתי אותותי אלה בקרבך", כי אם כל המטרה הייתה רק להוציא את עם ישראל ממצרים, אז היה אפשר לתת מכה אחת, ולהמשיך אותה עוד קצת, והכל היה נגמר. למשל, תן מכת דם, ותמשיך אותה עוד קצת זמן,

"וילאמר ה' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אותותי אלה בקרבך, ולמען תספר באזני בנה וכן בנה את אשר התעללתי במצרים ואת אותותי אשר שמתי בהם וידעתם כי אני ה'" (שמות י, א-ב)

מקשה רבינו האר"י

אומר רבנו האר"י ב'שער הליקוטים', למה אמר הכתוב "אותותי"? היה לו לכתוב למען שתי "מכותי" אלה בקרבך, למה כתב אותותי? אלא אומר רבנו האר"י, חוץ ממה ש"אותותי" זה מרמז על אותות ומופתים, המילה עצמה - אותותי, פירושו אותיות, היינו האותיות שלי, אותותי. וגם קשה למה אמר הכתוב "בקרבך", למה לא אמר, למען שתי מכותי 'עליו' ועל ראשו ועל עמו, מה זה שאמר "בקרבך"? מה פירוש המילה "בקרבך"? והאמת ששם רבנו האר"י מרחיב את הדיבור בעוד קושיות רבות על הפסוק, והוא אומר דברים נפלאים אשר לא שמעתם אוזן מעולם. אבל אני אגיד רק איזה גרגיר אחד משם.

ז' מכות כנגד חג"ת נהי"ם, וג' כנגד כח"ב

אנחנו רואים שמערכת המכות - שהיו עשר מכות, מחולקים. היה שבע מכות בפרשת 'ארא', ועכשיו בפרשת 'בא' - אותיות ב' א' שווה שלוש, עוד שלוש מכות. אז שבע המכות הראשונות היו כנגד

זמני כניסת ויציאת השבת | אלמא בא

ר"ת	כניסת שבת	יציאת שבת	ר"ת	כניסת שבת	יציאת שבת
תל אביב	16:52	17:51	18:26	17:51	18:26
ירושלים	16:36	17:50	18:29	17:50	18:29
	16:43	17:50			18:26
	16:55	17:52			18:30

ואז כבר לא היו יכולים לסבול את זה, ומיד היו משחררים את עם ישראל ממצרים. אלא ודאי היה כאן עניין נוסף בדבר הזה.

התעללתי - שיחקתי

הפסוק אומר "את אֲשֶׁר הִתְעַלְלֹתִי בְּמִצְרַיִם" (שמות י, ב) הִתְעַלְלֹתִי - שיחקתי איתם, מלשון שחוק(רש"י, רמב"ן, רבנו בחיי, ועוד - שם) כלשון "יוֹשֵׁב בְּשָׂמַיִם יִשְׁקֶה ה' יִלְעַג לְמוֹ" (תהילים ב, ד) נתתי להם כל מכה שבוע אחד - וזהו, זה מה שפרעה יכל לסבול. ואחר כך הוא הקשה ליבו, למה? בשביל לקבל עוד מכה ועוד מכה, וחוזר חלילה.

ומה שאומרים המפרשים, שמה שכתוב "פִּי אָנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת לְבֹו", אין פירושו שה' הכביד את ליבו, אלא שה' יתברך נתן לו מקום לטעות, להתקשות מעצמו. זה אחד הפרושים, ויש עוד(ראה רמב"ם הל' תשובה ו, ג)

מתרץ רבינו האר"י

אז אומר רבנו האר"י, מה זה "לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְּי אֶלָּה בְּקֶבְבוֹ" בספר יצירה(פרק ד) כתוב "שתי אבנים בונות שני בתים, שלש בונות ששה בתים, ארבע בונות עשרים וארבעה בתים, חמש בונות מאה ועשרים בתים, שש בונות שבע מאות ועשרים בתים"(בימינו פונקציה מתמטית זו נקראת "עֲצָרֶת") תיקחו למשל שתי אבנים א' ב', שתי לְבָנוֹת, שתי אותיות. כמה מילים אפשר לבנות ולהרכיב מהם? כמה תיבות - בתים? שתי מילים בלבד, אָב-וּבָא, אלו הם הצירופים היחידים שאפשר לעשות משתי אותיות, ואין יותר.

צירופי ג' אותיות

אבל אם זה שלוש אותיות, אז כמה מילים אפשר לבנות מהם? שש! כי שתיים כפול שלוש זה שש. היה לך כבר שניים, שני בתים כבר בנויים ואתה עכשיו הבאת עוד אחד, את האות השלישית. אז אתה מחבר אותם באופן שלכל אות יש שני צרופים. למשל, אם ניקח את המילה - גָּבַר שהיא מורכבת משלוש אותיות, אז כמה צירופים אפשר להרכיב ממנה? גָּבַר, גָּבַר, זה שני צירופים המתחילים באות ג'. ועכשיו קח את האות ב' ותרכיב ממנה בָּגַר, בָּגַר, זה עוד שניים. ועכשיו תיקח את האות ר'

ותרכיב ממנה רָבַב, רָבַב, זה עוד שניים. וביחד הכל זה ששה צירופים. כלומר, מכל אות יוצא לך שני צרופים. אז ממילא יש לנו עכשיו כלל: אם אתה רוצה לדעת הלאה - אתה לוקח תוצאה קודמת, ומכפיל אותה במספר הבא ואז אתה מקבל את התוצאה.

צירופי ד' אותיות

עכשיו נעשה ארבע אותיות. למשל - ארבע אותיות של אדנות (א-ד-נ-י), כמה צירופים

אתה מקבל? עשרים וארבע! למה? אתה מְחַשֵּׁב - ארבע כפול התוצאה הקודמת שזה שש, אז אתה מקבל עשרים וארבע. כלומר, יש לנו ששה צירופים לכל אות. ובצירוף של ארבע אותיות של שם אדנות, אתה מקבל עשרים וארבע צירופים של שם אדנות, וכל צרוף אחד נמצא ושולט בשעה אחת ביממה. יש במערכת השעות של היום עשרים וארבע שעות, ויש לנו עשרים וארבע צרופים, והם מתחלפים כל שעה במהלך שעות היום והלילה.

בעל התניא ידע על ידי צירופי 'אדנות', מה השעה!

ומסופר על בעל 'התניא', שהרשעים ברוסיה לקחו אותו, ושמו אותו בכלא, והכלא היה בור בלי חלון ובלי כלום, הכל שם היה חושך ואפלה, אז איך הוא ילמד? איך הוא יניח תפילין? איך הוא ידע מתי זה יום ומתי זה לילה? כשהגיע הזמן להוציא אותו מהכלא, אז באו ומצאו אותו עם תפילין, אז שאלו אותו, מה אתה הנחת תפילין בכלא? וכי ידעת מתי זמן תפילין? מאיפה ידעת מתי זה יום ומתי זה לילה במקום כזה חושך? אז אמר להם בעל 'התניא', יש לי את הצירופים של שם אדנות, שזה עשרים וארבע צירופים, ועל פי זה אני יודע שעכשיו זה השעה הזאת, ועכשיו זה השעה הזאת, על פי הצירופים שמאירים בכל שעה, אני ידעתי כל הזמן מה השעה(ראה שבספר התניא פרק מ"א אומר "כי בכל שעה שולט צירוף אחד מ"ב צירופי שם הוי"ה ב"ב שעות היום וצירופי שם אדנ"י בלילה כנודע" וכאן אומר מו"ר זצוק"ל ש"כ"ד צרופי שם אדנ"י שולטים בכל העשרים וארבע שעות, וצ"ע)

צירופי ה' אותיות

נחזור לעניינינו. למדנו מה זה "ארבע - בונות עשרים וארבעה בתים". עכשיו נלמד חמש, "חמש - בונות מאה ועשרים בתים". בחמש - יש לנו את שם א-ל-ה-י-ם, כמה צירופים אתה מקבל? מאה ועשרים! למה? אתה מְחַשֵּׁב - חמש כפול התוצאה הקודמת שזה עשרים וארבע, אז אתה מקבל מאה ועשרים. כלומר, לכל אות ואות מְשֵׁם אלוקים יש עשרים וארבע צרופים. ועל זה בא המושג המובא בספרי המקובלים "ק"ך צירופי אלוקים", היינו, מאה ועשרים צירופים יש למילה אלוקים. יש בזהוה הקדוש הרבה פעמים את

מסודו של מו"ר הרה"צ המקובל רבי נסים פרץ זצ"ל

א' ישיבת המקובלים בית א-ל, ב"ב

ישיבת המקובלים בית א-ל, ב"ב

ישיבת המקובלים בית א-ל, ב"ב

תיקון היסוד

יתקיימו בימי חמישי:

יט' טבת (16.1.20)	כו' טבת (23.1.20)	ד' שבט (30.1.20)
יא' שבט (6.2.20)	יח' שבט (13.2.20)	כה' שבט (20.2.20)

בשעה 13:00 בבהכ"ס רחוב מנחם ב"ב
לפני התיבה יעברו מחכמי המקובלים בישיבתנו שליט"א

סדר התיקון | 13:00 סליחות ודברי התעוררות | 14:30 מנחה עם מליט ותפילין | 14:15 פדיון פ"ד תענית | 17:15 ערבית וכבוד קל

יש לקבל תענית יום קודם בתפילת מנחה

כמו כן מתקיימים תיקונים נוספים בימי השבועיים
בכל יום שני ברחוב הרצוג 43 בשעה 14:30

לקבלת סדר התיקונים הנערכים בכל יום, ומי שאינו יכול להשתתף מועניין בפדיון. יפנה למל

03-5779500

המושג הזה, ואדם שקורא את זה, לא מבין, וכעת זה מובן, זה המאה ועשרים צרופים של שם אלוקים שעולים למניין - ק"ך.

ה' אותיות, 720 צירופים!

רק כדי להמחיש את זה - בקריאת שמע שעל המיטה צריך לכוון את אותם צירופים, את הק"ך צירופי אלוקים. וכן בתיקון חצות צריך לכוון את הק"ך צירופים. ובתפילה - הכוונות האלו באות בצורות אחרות. ישנם סידורים של מכוונים שערכו את הק"ך צירופי אלוקים ממש בסדר יפה, שכל אות מופרדת מהשניה, וכך רואים ממש את הצירופים, וזה דבר נפלא(כאן במהלך השיעור הרב הראה לתלמידים מתוך סידור הרש"ש את העשרים וארבע צירופים שיש לכל אות ואות משם אלוקים, כ"ד צירופים של האות א', וכן כ"ד צירופים של האות ל', וכן הלאה.) למדנו מה זה "חמש - בונות מאה ועשרים בתים". ומזה תלמד ג"כ פירוש - "שש - בונות שבע מאות ועשרים בתים". בשש אותיות - כמה צירופים אתה מקבל? שבע מאות ועשרים! למה? אתה מחשב - שש כפול התוצאה הקודמת שזה מאה ועשרים, אז אתה מקבל שבע מאות ועשרים.

פרעה ולהבדיל אבות העולם לא הכירו את שם הוי"ה, חוץ ממשא...

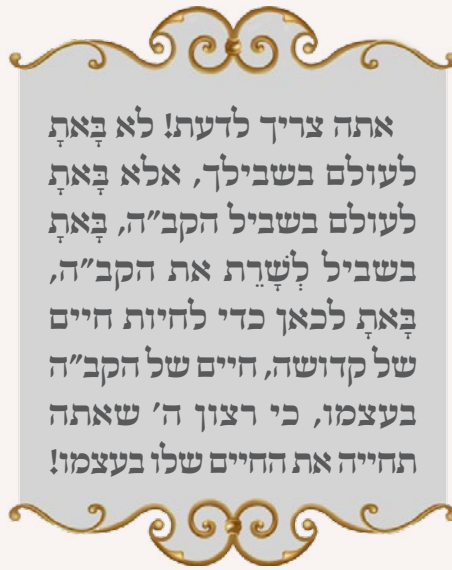
אז אומר רבנו האר"י: פרעה הרשע אמר: "וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהוּ מִי ה' אֲשֶׁר אֲשַׁמְעַ בְּקִלּוֹ לְשַׁלַּח אֶת יִשְׂרָאֵל, לֹא יִדְעֵתִי אֶת ה', וְגַם אֶת יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח" (שמות ה, ב) פרעה הרשע לא היה מכיר בהנהגה של שם ההוי"ה, והיה ח"ו כופר בשם זה, וכמו שאמר הכתוב "לא ידעתי את ה'", היינו, את שם הוי"ה. ואפילו אבות העולם לא היו מכירים, שהרי הקב"ה נתגלה אליהם בשם "א-ל-ש-ד-י", וכמו שכתוב "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבֹרָה אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל-שֵׁי-י וְשָׁמִי י-ה-ו-ה-נ-ה לא נודעתי להם" (שמות ו, ג) רק משה רבנו בא והביא לעולם תפיסה והשגה בהנהגה של שם הוי"ה, וכמו שכתוב "וַיִּדְבֹר אֶל-ה-י-ה-ו-ה אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי י-ה-ו-ה" (שם פסוק ב) היינו, בהנהגת הוי"ה שהוא רחמים.

אחיזתם הייתה בשם 'אלוקים' בלבד

אבל פרעה ועבדיו הרשעים היו מכירים ומאמינים בשם 'אלוקים', וכמו שאמר הכתוב "וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטָמִים אֶל פְּרַעֲהוּ אֲצַבֵּעַ אֱלֹקִים הוּא, וַיַּחֲזֶק לֵב פְּרַעֲהוּ וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דָּבַר ה'" (שם ח, טו) בשם 'אלוקים' הם האמינו וידעו אותו, וכל אחיזה שלהם הייתה בשם 'אלוקים' בלבד.

ובשתי אותיות אחרונות בלבד

אז אומר רבנו האר"י, באיזה מקום בשם 'אלוקים' הייתה להם אחיזה ויניקה? הם היו אחוזים רק בשתי האותיות האחרונות של שם אלוקים, ל' ו-מ'. יש באות ל' עשרים וארבע צירופים. ובאות מ' ג"כ יש עשרים וארבע צירופים, וביחד זה ארבעים ושמונה, גימטריא 'חם'. ומצרים מאיפה באו? מבני 'חם'. כמו שכתוב "וּבְנֵי חָם פּוֹשׁ וּמְצַרִּים וּפּוֹט וּכְנַעַן" (בראשית י, ו) 'חם' צירופי אלוקים של האותיות ל' ו-מ' (עיין גם שער הכוונות - דרושי הפסח, דרוש א ד"ה 'ואמנם')

מה שהם לא רואים, חושבים שלא קיים!

הפסוק אומר "מִי אֵלֶּה פְּעֹב תְּעוֹפִינָה וְכִיּוֹנִים אֶל אֲרַבְתֵּיהֶם" (ישעיה ס, ח) וכן הוא אומר "שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וְרֹאוּ מִי בְרָא אֵלֶּה הַמּוֹצִיא בַמִּסְפָּר צְבָאִים לְכֹלֶם בְּשֵׁם יְקָרָא מִרְבֹּ אֹנִים וְאִמִּץ כַּח אִישׁ לֹא נַעֲדָר" (שם, מ, כו) "מִי" אותיות מ' ו-י. אנשים מסתכלים על העולם הזה, ורואים רק את העולם הגשמי, אז מה הם אומרים - "אֵלֶּה אֵלֵהֶיךָ יִשְׂרָאֵל" (שמות לב, ד) הם אומרים, אדוני! אל תגיד לי שיש דברים שאני לא רואה, זה מה שאני רואה - זה מה שיש, מה שאני לא רואה - לא קיים. והאומר כן - זה ממש עבודה זרה, זה ממש 'העגל', לומר "אֵלֶּה אֵלֵהֶיךָ יִשְׂרָאֵל", ולשכוח את ה-מ' "מִי בְרָא אֵלֶּה". "שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וְרֹאוּ מִי בְרָא אֵלֶּה", תחברו את ה"מִי" עם "אֵלֶּה", ותקבל אותיות א-ל-ה-י-ם.

רבינו האר"י, והכל מדויק להפליא

אז אמר הקב"ה למשה רבינו "בֹּא אֶל פְּרַעֲהוּ כִּי אֲנִי הַכְּבֹדְתִי אֶת לְבֹו וְאֶת לֵב עֶבְדִּי לְמַעַן

שְׁתִּי אֶתְּתִי אֵלֶּה בְּקִרְבּוֹ, וְלִמְעַן תִּסְפָּר בְּאָזְנֵי בְנֵי יִבְנֵי בְנֵיךָ אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלִיתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת אֶתְּתִי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בָם וַיִּדְעֵתֶם כִּי אֲנִי ה'". "כִּי אֲנִי הַכְּבֹדְתִי אֶת לְבֹו" - הוא, פרעה, טען "מִי י-ה-ו-ה-נ-ה אֲשֶׁר אֲשַׁמְעַ בְּקִלּוֹ", אז אני אראה לו, אומר הקב"ה, אפילו לא בשם הוי"ה, אלא רק באותיות "אלה", "לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְּתִי אֵלֶּה בְּקִרְבּוֹ", אותותי פירוש אותיותי, היינו, את האותיות ה-אלה' בקרבנו, את הצרופים של המילה "אלה" - "בְּקִרְבּוֹ" - ומי נמצא בקרבנו? האותיות ל' ו-מ', שהרי אחיזה של המצרים באותיות ל' ו-מ' בלבד כנזכר. זהו מה שאומר הכתוב "לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְּתִי אֵלֶּה בְּקִרְבּוֹ" - פרעה רק יקבל את ה-"אֵלֶּה" שהם יותר גבוהים מה-ל' ו-מ', ואז הוא כבר ירגיש וידע מי זה ה' יתברך. כלומר - הכל כאן מדויק להפליא. ורבנו האר"י מאריך שם בעוד דברים נפלאים.

המטרה של הקב"ה...

אז מה אנחנו רואים מכאן? אנו רואים מהלך כזה, המטרה של הקב"ה זה - "וְלִמְעַן תִּסְפָּר בְּאָזְנֵי בְנֵי יִבְנֵי בְנֵיךָ". הקב"ה מתנהג אל יהודי יותר בְּנֹעֵם, הוא נותן לו תורה. מי שלומד את התורה הקדושה לשם שמים, ובפרט, אומר הזוהר הקדוש, מי שקם בחצות הלילה, ולומד תורה. ולא דווקא, נניח, ממש חצות, אלא אפילו אתה קם שעה אחת קודם עמוד השחר, ואומר תיקון חצות, ולומד תורה, אפילו משהו, זה נקרא שקמת בחצות.

השכינה הופכת להיות לו כאמא

אז אומר הזוהר, האדם הזה, כיוון שהוא עושה ופועל צדק עם הקב"ה, הוא עושה משהו מיוחד עם השכינה הקדושה, אז השכינה הקדושה הופכת להיות לו כמו אמא רחמנייה, שאפילו אם הוא חוטא באיזה משהו היא לא באה עליו במשפט ובדין, ולא מענישה אותו, אלא מדברת אל ליבו כאמא דואגת, היא אומרת לו, בני! אתה לא מתבייש, למה עשית ככה? אתה לא יודע מה כתוב בתורה שזה אסור? היא מגלה לו את חטאיו, ואז הוא מתחיל לבכות, וכשהוא קם בחצות הלילה, הוא מתעורר, פתאום נכנס בו איזה מחשבות, אוי מה עשיתי? איך התנהגתי ככה לא טוב? ואז הוא חוזר בתשובה ויורדות לו דמעות.

לפני שאתה סוגר, תשאל!

אבל אם האדם לא מתגלה לו האמת בדרך הטובה

את "אתת", וממילא אתה לא תצטרך
כבר את 'האותות' - את המכות.

דברי הרמב"ן שהמשגיחים מזכירים כל הזמן...

יהי רצון, והשם יתברך יעזור
שבע"ה - נדע שכל מקרינו ומעשינו
מושגחים. כדברי הרמב"ן המפורסמים
בסוף פרשת 'בא' (שמות יג, טז) שכל
המשגיחים בשיבות מזכירים אותו
כל הזמן, וזה לשונו "ומן הנסים
הגדולים המפורסמים - אדם מודה
בנסים הנסתרים שהם יסוד התורה
כולה, שאין לאדם חלק בתורת משה
רבינו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו,
שכולם ניסים. אין בהם טבע ומנהגו
של עולם, בין ברבים בין ביחיד, אלא

אם יעשה המצות - יצליחנו שכו, ו
אם יעבור עליהם - יכריחנו עונשו, הכל
בגזרת עליון כאשר הזכרתי כבר (בראשית י"ז
א', ולעיל ו' ב'), ויתפרסמו הנסות
בענין הרבים כאשר יבא ביעודי התורה בענין
הברכות והקללות, כמו שאמר הכתוב, ואמרו כל
הגוים על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת, ואמרו
על אשר עזבו את ברית ה' אלהי אבותם (דברים
כ"ט כ"ג-כ"ד), שיתפרסם הדבר לכל האומות
שהוא מאת ה' בעונשם, ואמר בקיום, וראו כל
עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך,
ועוד אפרש זה בעזרת השם (ויקרא כ"ו י"א)".

דברים נפלאים...

ועוד הוסיף שם הרמב"ן דברים נפלאים, וז"ל
"וכוונת כל המצות - שנאמין באלהינו ונודה
אליו שהוא בראנו, והיא כוונת היצירה, שאין לנו
טעם אחר ביצירה הראשונה, ואין אל עליון חפץ
בתחתונים, מלבד שידע האדם ויודה לאלהיו
שבראו, וכוונת רוממות הקול בתפלות וכוונת בתי
הכנסיות וזכות תפלת הרבים, זהו שיהיה לבני
אדם מקום יתקבצו ויודו לאל שבראם והמצאים
ויפרסמו זה, ויאמרו לפניו, בריותיך אנחנו". פירוש
- שכולם נכנסים ואומרים להקב"ה, ריבוננו של
עולם! אין אנחנו שלך, ובאנו לעולם בשבילך,
אתה אדון העולם. כולם מתכנסים ומקלסים
למי שאמר והיה עולם".

יהי רצון שהשם יתברך יזכנו, ויצמיח צמח
ישועה, ונזכה לגאולה קרובה ברחמים, אמן
כן יהי רצון.

בהאיטי וגבתה עשרות אלפי הרוגים ומאות אלפי
פצועים).

כל מה שנעשה בעולם הוא בשביל ישראל

ובשביל מה כל זה קרה? - "הַכְרַתִּי גוֹיִם,
נִשְׁמָו פְּנוֹתָם, הַחֲרַבְתִּי חִיצוֹתָם מִבְּלֵי עוֹבֵר,
נִצְדָדוּ עֲרִיקָהּ מִבְּלֵי אִישׁ, מֵאִין יוֹשֵׁב. אֶמְרָתִי
אֶךְ תִּירָאֵי אוֹתִי תִקְחִי מוֹסֵר וְלֹא יִפְרַת מְעוֹנָה,
כֹּל אֲשֶׁר פִּקְדָתִי עָלֶיהָ, אֶכְּוּ הַשְּׁפִימוּ הַשְּׁחִיתוּ
כֹּל עֲלִילוֹתָם" (צפניה ג, ו-ז) עכשיו אתם תכירו
אותי, אומר הקב"ה! אומר רש"י הקדוש בד"ה
'ואני אקשה' (שמות ז, ג) - טוב לי שיתקשה לבו
למען הרבות בו אותותי ותכירו את גבורותי. וכן
מדתו של הקב"ה מביא פורענות על האומות
עובדי אלילים, כדי שישמעו ישראל ויראו,
שנאמר "הכרתי גוים נשמו פנותם" וגו' "אמרתי
אך תיראי אותי תקחי מוסר". אומר רש"י שכל
מה שקורה באומות העולם, שהקב"ה מביא
עליהם אותות ומופתים, זה בשביל שאנחנו
נקבל יראת שמים, כדי שאנחנו נתעורר להבין
שיש בורא לעולם, ואין הפקרות בעולם הזה,
שבנין שיש בעל הבית אחד ומיוחד. ואתה
צריך לדעת! לא בָּאָתָּ לְעוֹלָם בְּשִׁבְלֵךְ, אֵלָּא
בָּאָתָּ לְעוֹלָם בְּשִׁבְלֵי הַקַּב"ה, בָּאָתָּ בְּשִׁבְלֵי לְשִׁרְתָּ
אֵת הַקַּב"ה, בָּאָתָּ לְכַאֵן כְּדֵי לְחַיּוֹת חַיִּים שֶׁל
קְדוּשָׁה, חַיִּים שֶׁל הַקַּב"ה בְּעַצְמוֹ, כִּי רָצוֹן ה'
שֶׁאֵתָּה תַחֲיֶיהָ אֵת הַחַיִּים שֶׁלּוֹ בְּעַצְמוֹ! חַיִּים
שֶׁתִּקְדַּשׁ בְּהֵם אֵת שְׁמוֹ שֶׁל ה' יִתְבַרֵךְ בְּעוֹלָם.
חַיִּים שֶׁבֵּהם תִּלְמַד וְתַעֲשֶׂה, הִלְכָה לְמַעֲשֶׂה. וְאֵז
עַל יְדֵי זֶה, אֵתָּה מַקְיִים אֵת הָאוֹתוֹת שֶׁל הַקַּב"ה,

והנעימה, בדרך הבחירה, בדרך הרצון,
שהוא מעצמו חותר לדעת את מה
שהשם רוצה ממנו, על ידי שהוא
לומד תורה, ובכל הלכה והלכה הוא
משתדל לדקדק בה, איך לקיים אותה
הכי טוב והכי בהידור, ואיך להביא
אותה להלכה למעשה. אתה לא
בן אדם שרק לומד, אלא כשגמרת
ללמוד - אז לפני שאתה סוגר את
הספר תשאל את עצמך מה למדת?
מה מחר אתה עושה? האם אותו דבר
כמו שעשית אתמול? אם כן - אז
בשביל מה למדת? היום למדת שיעור
שלם! השיעור הזה אומר לך משהו?
אז תיישם את זה הלכה למעשה!!!
ואם האדם לא מבין בדרך הזו! אז
"לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְּי אֱלֹהֵי בְּקָרְבוֹ" -
לא יעזור לך שום דבר, אתה על
הכוונת. אין כבר זמן להביא לך
עוד גלגולים ועוד תיקונים, זהו, עכשיו
המשיח צריך כבר להגיע. העולם מסתיים -
נגמר הכל.

באיזו דרך אתה בוחר?

אם האדם לא לוקח את עצמו בידים, ולא
מחפש את האמת, בדרך של לימוד - הן בהלכה
והן במוסר, ולא מוביל את עצמו לאיזה תיקון,
לדעת את האותיות של הקב"ה, את "אתת" -
את האותיות שלי, והם יגלו לך כבר מה צריך
לעשות, אז אם אתה לא לומד את האותיות -
אז יבוא ח"ו 'אותות ומופתים' - מכות, ובסוף
- אתה תדע את האמת בדרך אחרת, בדרך
קשה, בדרך של יסורים. אז בשביל מה לך כל
זה? עדיף לך ללמוד בדרך הטובה והנעימה,
הבחירה והרצון, כי אין לך ברירה אחרת. פעם
היה זמן להביא על האדם עוד, אפילו, אלף
גלגולים, עד שאולי הוא יתוקן, אבל היום כבר
אין זמן. כל הגלגולים היום זה בְּתֵי חוֹלִים. אתם
רואים מה זה גלגולים, הגיהנום כבר לא נמצא,
אין, אולי מלא אולי נגמר, אולי סגרו אותו.
עכשיו - יש גיהנום פה! יש כף הקלע פה! יש
הכל הכל בתוך העולם שלנו, נורא נוראות מה
שקורה.

"המביט לארץ ותרעד"

"הַמִּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעַד יִגַּע בְּקַרְנֵי
וַיִּעֲשֶׂנוּ" (תהילים קד, לב) בבת אחת, ברעידה
אחת - תראו מה שקרה (כנראה שהרב מתייחס
לרעידת האדמה שקרתה בכ"ו טבת תש"ע